

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 15 marca 1922 r.

w przedmiocie wykonania ustawy o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 19 lipca 1919 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie (Dz. P. P. P. № 63, poz. 372) zarządza się co następuje:

§ 1. Postanowieniom ustawy o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie podlegają wszystkie osoby, mieszkające w Państwie Polskiem, bez względu na przynależność państwową.

§ 2. Nadzór nad terminowem i prawidłowem przeprowadzeniem szczepienia ochronnego przeciwko ospie, należy do władzy administracyjnej I instancji (lekarza powiatowego), która w tym celu wydaje wszystkie zarządzenia, konieczne do skutecznego przeprowadzenia szczepienia.

§ 3. Celem przeprowadzenia szczepienia każdy powiat dzieli się na okręgi szczepienia, w których ustanawia się punkty szczepienia.

Okręgi nie powinny być rozleglejsze nad 5—7 klm. w promieniu.

Okręgi i punkty szczepienia wyznacza władza administracyjna I instancji na wniosek lekarza powiatowego i zatwierdza władza administracyjna II instancji na wniosek naczelnika wydziału zdrowia.

Doroczne szczepienia odbywają się tylko w punktach szczepienia.

§ 4. Przymusowe szczepienie ochronne przeciwko ospie odbywa się 2 razy do roku, a mianowicie w czasie od 15 kwietnia do 1 lipca i od 15 sierpnia do 1 października.

§ 5. Terminy (dzień i godziny) szczepienia w punktach wyznacza władza administracyjna I instancji (lekarz powiatowy) zawiadamiając o tem zarządy komunalne, które są obowiązane zawiadomić wszystkich podlegających szczepieniu o terminie szczepienia i zebrać ich w punkcie szczepienia.

§ 6. Szczepienie należy poruczać z reguły lekarzom, a w braku tychże — pomocniczemu personelowi lekarskiemu, jak np. medykom, felczerom i t. d. lub innym osobom, odpowiednio przygotowanym. Upoważnień osobom szczepiącym udziela władza administracyjna II instancji (naczelnik wydziału zdrowia) na wniosek władzy administracyjnej I instancji (lekarza powiatowego).

§ 7. Na 2 miesiące przed wiosennym terminem szczepienia (§ 4) zarządy komunalne są obowiązane sporządzić i przesłać właściwej władzy administracyjnej I instancji (§ 21) dokładny spis osób, podlegających szczepieniu ospy ochronnej, przyczem dla każdego punktu szczepienia należy sporządzić oddzielny wykaz.

Wykazy powinny obejmować:

A) Dla pierwszego szczepienia:

- a) wszystkie dzieci, które w terminie sporządzenia wykazów nie ukończyły 1 roku życia,
- b) wszystkie wogóle osoby nieszczepione.

B) Dla powtórnego szczepienia:

- a) wszystkie dzieci, które w terminie sporządzenia wykazów ukończyły 6 lat, lecz jeszcze nie ukończyły 7 roku życia,
- b) dzieci szkolne powyżej 7 lat, powtórnie nie szczepione,
- c) wszystkie osoby, które dla jakichbądź powodów w ubiegłych terminach urzędowych nie były poddane powtórnemu szczepieniu, lub były szczepione z wynikiem ujemnym. Każdy z wykazów powinien być sporządzony w 2 egzemplarzach, z których jeden należy pozostawić w zarządzie komunalnym.

Właściciele domów lub ich zastępcy są obowiązani na żądanie władz komunalnych dostarczać wykazy wszystkich zamieszkałych w ich domach osób, podlegających przymusowemu szczepieniu.

§ 8. Osoby, podlegające przymusowemu szczepieniu przeciwko ospie, mogą zgłosić się dobrowolnie do szczepienia w punktach, w których podczas trwania terminu szczepienia przebywają.

Osoby, nie mające stałego miejsca zamieszkania (cyganie, wędrowni robotnicy, uchodźcy i t. d.), winny zgłosić się celem wciągnięcia do wykazu do zarządu komunalnego swego miejsca pobytu; zgłoszenie może nastąpić również wprost u osoby szczepiącej.

Wszystkie powyższe osoby winny być wymienione w wykazie C.

§ 9. Od przymusowego szczepienia ochronnego przeciwko ospie są zwolnione:

- 1) osoby, którym w ciągu ostatnich pięciu lat była zaszczepiona ospa ochronna z wynikiem dodatnim.
- 2) osoby, które w ciągu ostatnich pięciu lat przebyły naturalną ospę.
- 3) osoby z mieszkań, w których w terminie szczepienia panują choroby zakaźne z wyjątkiem ospy, — jak np.: róża, płonica, błonica, i t. d.
- 4) osoby obłożnie chore, które z tego powodu na punkt szczepienia stawić się nie mogą, lub osoby, dla których szczepienie w danym terminie byłoby bezwzględnie szkodliwe dla zdrowia.
- 5) osoby, które na swój koszt zaszczepiły sobie ospę u lekarza.

Wszystkie osoby w artykule tym wymienione, są obowiązane, przed upływem terminu szczepienia, przedstawić władzom komunalnym pisemne dowody, zwalniające je od przymusowego szczepienia, względnie świadectwo lekarskie. Dowody te władze komunalne obowiązane są przedstawić osobom szczepiącym dla odnotowania we właściwych wykazach osób, zakwalifikowanych do szczepienia.

Osobom, wymienionym w p. 3 i 4 ospa ochronna winna być zaszczepiona w następnym terminie urzędowym.

§ 10. W tydzień po szczepieniu odbywa się sprawdzanie przyjęcia ospy na które obowiązani są stawić się wszyscy zaszczepieni. U szczepionych poraz pierwszy wynik ujemny obowiązuje do szczepienia ponownego zaraz po sprawdzeniu.

O ile u szczepionych powtórnie wynik będzie ujemny, szczepienie winno być powtórzone w następnym okresie szczepienia. Przy ponownym wyniku ujemnym, osobom tym należy zaszczepić ospę ochronną po raz trzeci w najbliższym terminie urzędowym.

§ 11. Osoby szczepiące przedstawiają lekarzowi powiatowemu podpisane przez nie wykazy osób zaszczepionych z uwagami o dodatnim lub ujemnym wyniku szczepienia oraz wykazy osób, które się na punkt szczepienia nie zjawily, bądź to z przyczyn w § 9 wymienionych, bądź też bez zawiadomienia o przyczynach.

Na podstawie tych wykazów, lekarz powiatowy sporządza świadectwa o szczepieniu ospy ochronnej, zaopatruje je w swój podpis i urzędową pieczęć i przesyła do zarządów komunalnych, które dostarczają je osobom zaszczepionym, względnie rodzicom lub opiekunom zaszczepionych dzieci.

Pozostałe w zarządach komunalnych drugie egzemplarze wykazów A, B, C, (§ 7 i 8) wypełniają zarządy komunalne na zasadzie wykazów osób szczepiących, celem wniesienia odpowiednich osób do wykazów następnego terminu dorocznego szczepienia ochronnego przeciwko ospie.

Przymusowe szczepienie ospy ochronnej jest bezpłatne.

Świadectwa o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciwko ospie są wolne od wszelkich opłat.

§ 12. Zarządy komunalne są obowiązane dostarczyć odpowiednio urządzonego lokalu w miejscowości, w której odbywa się szczepienie i personelu pomocniczego niefachowego (do pisania, posług przy szczepieniu, utrzymania lokalu w czystości i t. d.).

Lokal winien się składać przynajmniej z dwóch, a w razie możliwości z trzech ubikacji: a) poczekalni, b) pokoju do szczepienia; prócz tego pożądanym jest c) pokój dla zaszczepionych. Lokal winien być widny, a w dni chłodne lub słotne odpowiednio ogrzewany, poczekalnia i pokój dla zaszczepionych winny być zaopatrzone w ławki do siedzenia, pokój do szczepienia w ławki, stoły, umywalnie i szafkę do instrumentów i szczepionek. Personelowi pomocniczemu nie fachowemu nie wolno powierzać samego szczepienia.

§ 13. W miejscowościach, w których panują epidemicznie choroby zakaźne niewolno urządzać punktów szczepienia ospy aż do wygaśnięcia epidemii. Jeżeli w okresie szczepienia na punkcie wybuchnie epidemia, punkt szczepienia winien być natychmiast zwinięty.

§ 14. W razie stwierdzenia w gminie przypadków ospy naturalnej, lekarz powiatowy zarządza niezwłocznie odosobnienie chorego na ospę i podaje przymusowemu szczepieniu wszystkie osoby, które mają, względnie w ciągu ostatnich czterech dni miały bezpośrednią styczność z chorym. Jeżeli

